

جمهوری اسلامی ایران
جمع‌شوریٰ فقهی شورای نگهبان

بیان

شماره: ۹۰/۵۰۸
تاریخ: ۱۳۹۱/۰۳/۰۲
پیغام: صلوات

حضرت آیت‌الله جنتی «دامت برکاته»
دیر محترم شورای نگهبان

سلام علیکم

بدینوسیله گزارش جلسه پانصد و هشتاد و ششم مجمع مشورتی‌فقهی شورای محترم نگهبان مورخ ۱۳۹۱/۰۲/۳۰ مشتمل بر رسیدگی به لایحه حمایت از خانواده ارائه شده به شرح ذیل تقدیم می‌گردد:

دستور: لایحه حمایت خانواده از سوی شورای محترم نگهبان به مجلس شورای اسلامی.

ماده ۱۳۰: هر گاه زوجه از مال خود

بررسی: ۱- اطلاق ماده ۳۰ خلاف شرع دانسته شد.

توضیح اینکه در صورتی که هزینه نمودن زوجه ظهور در پرداخت مجازی و تبرعی داشته باشد زوجه حق مراجعته به زوج را ندارد و معمولاً در زندگانی متعارف خانوادگی که زوجه دارای تمکن مالی می‌باشد هزینه نمودن زوجه بصورت تبرعی می‌باشد- و مثلاً زوجه اظهار می‌دارد که: من و تو معنائی ندارد و من پول دارم و خرج می‌کنم- و این گونه هزینه نمودن در مورد نفقة واجب که بر عهده زوج نیز می‌باشد جاری بوده و چه بسا مصادق ابراء می‌باشد و دینی بر عهده زوج نمی‌آید.

در مقابل نظر بعضی از اعضاء این بود که هزینه کردن «هزینه‌های متعارف زندگی که بر عهده زوج است» همان هزینه نفقة واجب می‌باشد و زوجه در راستای نفقة واجب خرج نموده و این نفقة بصورت دین بر عهده زوج بوده و باید ادا نماید.

در مورد هزینه‌های انجام شده درمورد فرزندان و مهمانان و خود زوج، علاوه بر بیان مذکور سابقاً ممکن است گفته شود که این گونه مخارج، مخارجی است که توسط زوجه و با اختیار او انجام شده است و کسی ضمانت پرداخت عوض آن را به زوجه ننموده است.

۲- با توجه به بیان ذکر شده- که معمولاً زوجه بصورت تبرعی هزینه می‌نماید - ذیل ماده مبنی بر اینکه بر زوج لازم است اثبات نماید که زوجه قصد تبرع داشته است خلاف شرع دانسته شد زیرا با توجه به بیان مذکور، مقتضای اصل و قاعده آن است که زوجه تبرعاً هزینه نموده است و خلاف آن احتیاج به اثبات و اقامه دلیل از ناحیه زوجه دارد.
ادامه بحث از لایحه به جلسه آینده موکول شد.

سیدحسن طاهری خرم‌آبادی
رئیس مجمع مشورتی‌فقهی شورای نگهبان